

ster grof Toggenburg niti ministerski predsednik dr. Seidler niti z mezincom mignila, da bi to protipostavnost odpravila. In vendar bi bila to njuna zaprisežena dolžnost. Seidler je govoril potem še na dolgo in široko o prehranjevalnih vprašanjih. Novega ni podal ničesar, razven obljub in tako zamoremo i zanaprej upati na — mizerijo in lakoto. Vse to pa ne zaradi tega, ker je v resnici premalo živil, marveč edino zaradi tega, ker je nezmogljivost in zločinska brezvestnost merodajnih činiteljev pri nas stokrat višja nego naše največje gore. Iz Avstrije, ki je veljala vedno še za agrarno državo, morajo zastopniki Tirolske na Nemško za živč prosjačič hoditi, ker jih Dunaj ne sliši. Tudi iz drugih nesrečnih kronovin, ki so v začetku v patrijotični navdušenosti vse dali, kar se je od njih zahtevalo, se pošiljajo zdaj deputacije na Ogrsko in Nemško, prosit za živež. Poštenemu Avstrijcu sili rdečica sramote v lice. To je naša mizerija: pravih mož primanjkuje na pravih krajih.

Resnica o veleizdajalcu Pivku

Kdo je lagal: Slovenski voditelji ali nemški poslanec Marckhl?

(Vprašalni odgovor ministra za domobranstvo.)

Na vprašanja gospodov poslancev Hartl, Dr. Bodirsky in tovarišev v 39. seji od 16. novembra 1917, zadevajoč veleizdajalske, na češke vojake obrnjenе pozive, gospodov poslancev Dr. Bodirsky, Teufel in sodrugov v 40. seji od 20. novembra 1917, zadevajoč državi sovražne agitacije med češkimi vojniki na južno-zapadni fronti, gospodov poslancev Rieger, Wolf, Pacher in sodrugov v 50. seji od 18. decembra 1917, zadevajoč izdajstva čeških oficirjev pri 11. armadi, in gospodov poslancev Marckhl in sodrugov v 57. seji od 5. februarja 1918, zadevajoč izdajstva pri Carzanu, se počaščujem Visokej hiši od armadnega nadpoveljstva poročani mi opis na znanje dati:

V pismu od 4. oktobra 1917 javlja armadno nadpoveljstvo: „Dne 18. septembra kratko pred polnočjo posrečilo se je Italijanom pri Carzanu (Val Sugana) brez artiljerijske priprave presenetljivo v naše postojanke vdreti in vriniti naprej čez prve baterije.“

Položaj bil je precej kritičen, se je pa skozi samodejen energični poseg sosednih oddelkov v malo urah zopet popolnoma vravnal. Sovražnik se je v svoje jarke nazaj prepodil; zgubil je 8 oficirjev in 404 mož na neranjenih vjetih in mnogo večje število mrtvih in ranjenih.“

Čez vzroke hitrega vloma Italijanov v naše pozicije javlja armadna skupina feldmaršala barona v. Conrad sledeče:

„Sovražni vlom pri Carzanu dne 18. septembra je bil skozi skoraj neverjetno lastno izdajstvo povzročen in se mora šteti kot srečen prigodek, da ni imel občutljivih posledic, namreč, da je nasprotno prinesel sovražniku težke izgube.“

Izid vpeljane sodnijske preiskave, katera se ni zaključena, je dosedaj jasno dokazal, da se je veleizdajstvo izvrševalo, ki se je od mnogih že delj časa pripravljalo.

Kot glavni obdolženec je oberlajtnant dr. Pivko, srednješolski učitelj v Mariboru na Dravi, kateri je v zvezi z oberlajtnantom Irsa, lajtnanti Kohoutek, Zeleny, Martinec, kakor tudi z feldvebelnoma Mlejnek, Čačić, korporalom Malčinek in dvema infanteristoma — vsi razen oberlajtnanta Pivko, ki je Slovenec, češke narodnosti — veleizdajalsko počenje gonili.

Do sedaj se je dognalo, da so v kritični noči oberlajtnant Pivko, feldvebel Mlejnek in korporal Malčinek italijanske kolone vodili, kakor tudi, da se je za vlom gotove priprave napravilo:

a) Restriringiranje in položba ročnih granat in svetlinih sredstev v frontnem od-

seku Carzana kakor tudi izločitev visoko napetega toka na zaprekah, pretrganje telefonskega prometa in razdelitev ruma med poljske straže. Od imenovanih so od časa bitke razven lajtnanta Martinec — ki se ga je porinilo 18. septembra v neko bolnišnico, — vsi pogrešani.

b) Pri padlih italijanskih oficirjih najdeni načrti so fotografirani ponatisi naših (z sovražno pozicijo), z natančnejšimi, le skozi izdajstvo pridobljenimi podatki čez vse podrobnosti naše pozicije pri Carzanu; načrte z podrobnimi navedbami od nas rabljenih stanov v Borgo in Roncegno, se je istotako našlo. Z barvnim črtnikom narisane napadalne smeri v najdenih načrtih kažejo do Telve kakor tudi k artiljeriji na Ceggio.

c) Presenetljiva je nadalje že dvakrat od Italijanov preprečena izvršitev lastnega podjetja skozi ljute ognjene napade njih artiljerije, točno ob za podjetje določeni uri in ravno le proti delom namenjenih podjetij.“

Nadalje piše armadno nadpoveljstvo od dne 23. februarja 1918:

„Brez ugovora se je dognalo, da se začetni uspeh sovražnega vloma pripisuje sramotnemu izdajstvu nekaterih malovestnih oficirjev in vojakov bataljona V/bh. 1. Vendar bodi v čast temu hrabremu, mnogo izkušnemu bataljonu, kateri se je tudi v tem boju z ravno vzorno hrabrostjo bil, pribito, da so bili povsem ljudje druge narodnosti in drugih čet, ki so bili bataljonu V/bh. 1 dodeljeni, kateri so to za vojaka najnesramnejšo hudodelstvo izvršili.“

Glavni vodja, oberlajtnant v rezervi dr. Pivko, je Slovenec, drugi so pa Čehi. Že več tednov sem so v sporazumu s sovražnikom na v zgodovini naše armade nezasišani, še do sedaj ne doživljam način veleizdajstva pripravljali in sovražniku še vrh tega potrebni material, kakor načrte z natančnimi podatki baterij strojnih pušk, poveljnih stanov, rezerv itd., pošiljali. Italijani so se odločili, izkoristiti to ugodno priliko k večjemu podjetju z dalekosežnimi cilji. V vsej hitrosti se je nekaj bataljonov bersaglierov deloma z železnico, deloma na avtomobilih in kolesih v Val Sugana vrglo, tako, da je stalo za prvi vlom približno 5 bataljonov na razpolago, medtem ko se je nahajala ena brigada za nadaljno izkoriščanje uspeha v rezervi.

Nesramni veleizdajalski oficirji in podoficirji razdeljeni so bili kot vodji sovražnih kolon v in skozi naše stražne črte in v našo glavno pozicijo; oni so zato skrbeli, da se je med v poštev došle straže na večer dne 17. septembra izdatno ruma porazdelilo, da je izostala uvrstitev visoko napetega toka na zaprekah in da se je pomanjšalo municijo v glavni črti pri Carzanu. Nalašč se je kratko poprej poveljena izvršitev neke ograje v obližu mosta od Carzana le zelo slabo izpeljalo. Da se izkoristi veleizdajstvo z popolnim napadom, imela je z normalno municijsko množino v boj stopivša italijanska infanterija povelje, da pri napadu ne strelja. In k popolnjenanju vseh teh naredb pohiteli so izdajalski oficirji italijanskim naskočnim valovom naprej in so dali na najvažnejših točkah stoječim poljskim stražam kakor tudi mostni straži pri Carzanu povelje, naj puške v stran vržejo, ker je tako že vse izgubljeno.

Tako se je zamoglo zgoditi, da je sovražnik, brez da bi našel upor, skozi poljsko stražno črto čez Maso-most v Carzano vdrl. Tako je tudi prišlo, da je v prvem trenutku temu čez 2000 pušk in 12 strojnih pušk prvemu močnemu sunku sovražnika le ona pešica ljudi nasproti stala, ki je zamogla zbrati hladnokrvno hrabrost in preudarnost svojih podpoveljnikov gori do bataljonskega komanda, dokler še so bila od višjega mesta za odpor zaukazana ojačenja na mestu.

Prva poročila o izvršenem vlovu v poljske stražne črte prinesla je od ene strani neka deutschmeister-patrulja, ki je točno pred 1 uro predpoldan dne 18. septembra dognala navzočnost neke sovražne patrolje v naših kapah v stanu sosedne poljske straže

bataljona V/bh. 1, od druge strani nek infanterist zadnjega bataljona, katerega cug je stal v bližini prostora vloma.

Brez da bi se o podrobnostih sledečega se boja, v katerem se je v interpelaciji navedeni oberlajtnant Bartolomej Schmauss posebno odlikoval, natančneje pečali, se lahko potek in konečni izid boja v sledečem posname.

Boj v Carzanu je naravnost vzoren primer zato, da zamorejo tudi relativno slabe sile pod razumnim energičnim vodstvom in inicijativnim, odločnim ravnanjem podvodjev, kakor hrabrost in požrtvovalnost četr briljanten uspeh čez presenetljivo vdrtega, število močnejšega sovražnika izvozjevati.

Tem vojaškim krepostim naših iz raznih krajev monarhije izvirajočih oficirjev in mož je zahvaliti, da se je skupno 350 puškam in 7 strojnim puškam pri izvršenem sodelovanju artiljerije posrečilo, z 5 bataljoni (približno 2150 pušk, 12 strojnih pušk) presenetljivo izvršeni napad sovražnika k uničujočemu porazu peljati.

Naše skupne izgube znašajo 10 oficirjev, 306 mož, one Italijanov 17 oficirjev in 896 mož.

Stik med dogodki pri Carzanu in časom kakor med krajem napada naše zadnje ofenzive, ki ga hoče interpelacija vedeti, ne obstoja. Boj je bil, operativno vzet, le lokalnega pomena. To je zahvaliti le ugodnemu izhodu. Pri drugem poteku je reakcija, na katere predvidni obseg se tukaj ne more računati, brez dvoma.

Izdajstvo od Carzana se mora iz tega stališča presojati, kako sramoto je zadalo našej armadi in kake nepregledne posledice bi pri načrtnem uspehu doprineslo. Zato vlada pri armadi na bojišču le en glas čez ta podli čin in vsa težnja zemeljske pravičnosti bode izdajalce, kako daleč so za doseči, gotovo zadela.“

To je opis dogodka od Carzana. Da se pa izid kazenskega postopanja proti dr. Pivku poda učni oblasti na znanje, je že skozi obstoječe predpise zajamčeno.

V zvezi s tem je še navesti, da so po poročilu armadnega nadpoveljstva od 3. novembra 1917 nekaj dni pred začetkom ofenzive proti Italiji iz prostora od Tolmina, kjer je bila zbrana glavna napadalna četa trije oficirji prelomili zvestobo in k sovražniku pobegnili in sicer:

Oberlajtnant Michael Mascim, rojen 1890, lastnik srebrne in bronaste vojaške služne medalje (brat rumunskega generalštabnega oficirja, lajtnant Johan Hapa, rojen 1893, nadalje lajtnant v rez. Ottokar Tichy, železniški uradnik v civilu. Prva dva sta Rumunca, ogrska državljanca, tretji avstrijski Čeh.

O zadržanju strelskih regimentov štev. 8 in 28 v 11. soški bitki javlja armadno nadpoveljstvo sledeče:

„Podrobne določbe čez začetek 11. soške ofenzive so dokazale, da je glavni vzrok posrečenega italijanskega prehoda čez reko in za njim sledečega predora naše fronte v kraju Loga-Morsko iskati le v premagljivem ognju artiljerije in metalcev min Italijanov. Skozi to je bil vsak vid v Soški dolini radi dima in prahu nemogoč, najspredajšnja bojna črta vrta, posadka bojno-nezmožna napravljena in prostor za fronto tako pod ognjem držan, da so rezerve že na veliko razdaljo trpele znatne izgube.“

O pojedinih postopkih od v najspredajšnjih črtah stoječega strelskega regimenta št. 28 ni dosedaj nič natančnega znano.

Po pri strelskem regimentu štev. 7 dogmanih pozvedbah ne odgovarja ta v vprašanju omenjeni opis resnici, da se je moralo levo krilo strelskega regimenta štev. 28 od sosednega bataljona strelskega regimenta št. 7 z ročnimi granatami iz kavern poditi. Kako daleč dognano, držalo se je od krilne kompagnije še osem mož — zadnji ostanek — brez vodstva v stanu neke postojanke, ko je ravno dospel tja mali oddelek sosednega bataljona štev. 7.

Najprej v rezervi nahajajoči se strelski regiment štev. 8 trpel je že pri naprej pomirju močno skozi sovražni artiljerijski ogenj čim so bile vrste oškodovane in se je čas spada zadrževal, tako, da so se zamogli Italijani na višinah planote ugotoviti.

Iz vzrokov pravičnosti se mora glede na poznejše zadržanje obeh regimentov reči, da je v novembrskih bojih na visoki planoti d'Asiaga, kakor pri naskoku na Monte Simeror skozi in skozi pripoznanja vredno izvršila in so se dobri nasledki naprej idočega etabliranja, dobre vojne izobrazbe in discipliniranja občutili. Pa vendar je pristavil popelnik 8. kora, da je bil strelski regiment štev. 8 v od začetka novembra trajajoče boje od vseh regimentov 21. strelske divizije najmanj pritegnjen in da se je vstava regimenta od strelskega divizijskega poveljništva le od časa do časa odredila in da je bila gotova previdnost z ozirom na primerljaje prejšnjih časov na mestu.

Čez veleizdajke, na češke vojske južno-zapadne fronte naperjene pozive daje armadno nadpoveljništvo sledeče na znanje:

„Pod vodstvom Massaryka stoječi češko-slovaški nacionalni svet posluhuje se vedno pozivov, kateri skušajo naše vojske slovenske narodnosti k veleizdajstvu vsake vrste zapekljati in ki dosepejo skozi sovražne letalce ali skozi druge čete sovražnika v področje fronte. Ti v vprašanjih zopet dani letaki so v resnici v naše črte dospeli.“

Preiskava proti vsem tem izdajalstvom se z največjo skrbjo izvršuje in se bode proti krivim spoznanim z vso strogostjo postave nastopalo.

Vojaska uprava je v okolišu armade na bojišču kakor tudi v zaledju vse potrebno ukrenila, da se ponavljanje tako žalostnih dogodkov prepreči. Ona si je pa svesta, da je poln uspeh le potem pričakovati, če bode v svojih težnjah od voditeljev vseh ljudstev Avstrije podpirana, in jaz torej upam, da se mi prošnja ne zavrne, če se v tem smislu do vseh strank visoke hiše obrnem.

Dunaj, 24. aprila 1918.

* * *

S tem odgovorom je pač krivda veleizdajalca slovenskega profesorja Pivka dokazana. Pribijemo v prvi vrsti, da so prvaški listi tega prokletega zločinca do zadnjega trenutka prali in branili. Zlasti gospod poslanec Marckhl, ki ima največje zasluge, da se je ta stvar dokazala in v javnost spravila, imel je pretrpeti hude psovke in zasledovanja od strani slovenskih voditeljev. Zlasti politični poštenjak Verstovšek iz Maribora, bržkone osebni prijatelj in dobri znanec Pivka, se je zaganjal v poslanca Marckhla. No, zdaj je cela stvar pojasnjena in slovensko ljudstvo se mora kolikor je ostalo zdravo in nezastrupljeno, zgražati nad Pivkom in njegovim zagovornikom. Op. uredništva.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Odločna zahteva zastopnikov okrajnega odbora ptujskega. K okrajnemu glavarju ptujskemu podali so se zastopniki ptujskega okrajnega odbora, gospodje v. Pongratz, Steudte, Matzun, Hiltcher in Slawitsch in so mu podali podatke o brezobzirnem rekviriranju živine v že hudo ogroženem, popolnoma in že do skrajnosti izčrpanem okraju ptujskem. Zahtevali so od njega odločno, naj pri meročajnih činiteljih vlade deluje nujno nato, da se naj v ptujskem okraju rekviriranje živine nele samo omeji, ampak za dolgo časa popolnoma ustavi, ker koraka grugače okraj, ki je bil dosedaj ponosen na svojo lepo in bogato živinorejo, gorostasnemu prepadu nasproti. Mora se žal tudi pribiti, da ptujski okraj nima na meročajnem vladinem mestu nobenega zastopnika, ki bi se zanimal za gospodar-

ski obstoj okraja, ki bi ga tudi v urah preteče mu nevihte zamogel zagovarjati. Gospod okrajni glavar vzel je to nujno zahtevo zasluženih zastopnikov okrajnega odbora na znanje in je obljubil ter zagotovil, da hoče vse storiti, da se upravičeni želji ptujskega okraja kakor najhitreje ustreže, da se z marljivostjo zopet polagoma popravi, kar je vlada v svoji nevednosti, in nezmožnosti posameznih brezobzirnežev v gospodarskem oziru zakrivila.

Umoreni in poboji v Sv. Marku pri Ptuj. Ker še vedno ni dovolj krvi preteklo, se od dne do dne dobiva poročila o nezaslišanih umorih in pobojih. Tako se je pretekli ponedeljek pri Sv. Marku pri Ptuj nekega moža umorilo in zopet dva dni pozneje dva na nečloveški način razmesarilo. Vzroki činov nam še sicer niso znani, pač pa je vendar čudno, da se v najbolj zagriženem „jugoslovanskem“, klerikalnem in navidezno svetem gnezdu Sv. Marka nahajajo največji pobijalci in zločinci. Lahko si torej predstavljamo, kako se bode živelo pozneje v „jugoslovanski“ državi.

Tatvine. Iz Leobna se nam poroča: K gostilničarki Anni Maderbeck v Streitgarnu, občina Oberrach pri Brucku prišel je zadnji nedeljo en korporal infanterijskega regimenta štev. 27 in trije civilisti. Opoldan zapustila je gostilničarka sobo. Poprej pa je zaklenila še stanovalno sobo, ki je v zvezi z gostilniško sobo in denarni predal ter je pustila ključ v vratih. Ko pa se je pozneje vrnila, opazila je takoj, da primanjkuje v denarnem predalu 1800 kron denarja. Gostilničarka je poklicala te štiri navzoče fantline o tej stvari v odgovor, kateri so se čez ta izražen sum celo razjezili in v potrdilo svoje nedolžnosti krčmarici naslove pustili. Navedli so: Karl Müller iz Seegraben-a, Hans Thaler, Franz Mayer in Karl Bauer iz Kapfenberga. Ti podatki brezdomno ne odgovarjajo resnici. Ti štirje fantje so kmalu nato zapustili gostilno, so šli do postaje Oberrach, od koder so se opoldan v Bruck peljali. — Iz Brucka se poroča: V gostilni gospe Anne Rodler se je ponoči na 25. p. m. posteljno perilo v vrednosti 430 K ukradlo. — V hotelu Karl Bauer prenočil je neki mož, ki se je izdal za kinoigralca Rudolfa Morden iz Dunaja. Z posteljno odejo v vrednosti 150 K, katero je seboj vzel, podal se je baje v Leoben.

Grozna smrt otroka. Maria Znidar iz Boroviča, okraj Šmarje pri Jelšah položila je te dni svojega, mesec starega otroka na zakurjeno peč, zaklenila stanovanje in se podala na delo. Za nekoliko časa so slišali sosedni žalosten krik, ki je postal vedno močnejši. Hoteli so v hišo, kar pa ni mogoče bilo, ker je bila zaklenjena. Polagoma postajal pa je krik vedno slabše, dokler ni popolnoma ponehal. Ko je končno nenaravna mati domov prišla, našli so otroka sežganega na peči.

Prostovoljna smrt v ječi. Iz Celja se poroča: Dne 1. t. m. bil je od policije v Celju 36-letni posestniški sin Franz Stigel iz Jagoče pri Laškem radi tatvine, vloma in ubega aretiran. Ko je redar zvečer pogledal v ječo, našel je aretiranca obešenega.

Morilec in izsiljevalec. Iz Maribora se poroča: Dne 3. t. m. ob 10. uri zvečer bil je hlapec posestnika Johana Bresnik v Samarki pri Sv. Lenartu v Sl. gor., Jožef Klotjčnik, pred hišo svojega gospodarja od nekega vojaka z bajonetom umorjen. Sosedni posestnik Zugmann klical je na pomoč, nakar mu je zadal morilec več sunkov z bajonetom na glavo in roko ter je zahteval od njega denar. V smrtnem strahu izročil mu je Zugmann 300 do 400 kron denarja, nakar je vojak pobegnil. Popisuje se ga kot 30 letnega, vitkega fanta, ki prihaja, kakor se sodi po njegovem narečju, gotovo iz okolice.

Ptujski pionirji! Vojni album o Vaših junaških činih se izdeluje. Upajoč na Vaš stari duh pionirstva se pričakuje, da se odzovejo vsi, tudi oni, ki so na bojišču in v zaledju, kakor tudi sorodniki padlih, pogrešenih in vjetništvu se nahajajočih z navdušenjem

tež priliki, prispevati v največji meri k temu lepemu spominskemu delu. Vsak doživljaj na bojišču, kakor tudi v vjetništvu se bode specijelno upošteval. Vpošljite kolikor mogoče veliko fotografskih slik (tudi plošče) kakor vsakojak spominski material, opisujte resne in vesele dogodke in prispevajte na ta način gradivo k temu lepemu delu ptujskih pionirjev. Hitra in točna vpošiljanja zgoraj omenjenega spominskega materiala se nadeja c. kr. saperski nadomestni bataljon Ptuj II v Ptuj (prej pionirski bataljon štev. 3).

Koroške vesti.

Proti „jugoslovanski“ gonji. Občinski odbor občine Lavamünd sklenil je enoglasen sklep proti „jugoslovanski“ gonji, v katerem izraža svoje obžalovanje, da je moral grof Czernin odstopiti in pozivlja poslance, naj isti na energični in brezobzirni način nastopijo proti veleizdajalski in domovini sovražni gonji deželi tujih hujskačev in da delujejo pri vladi na to, da se ohrani našej koroškej deželi kakor do sedaj tudi za naprej blagi in zaščiten mir.

Požar. Bleiburg, 2. maja. Velika opekarna grofa Thurn-Valsasina v Loibachu pri Sorgendorfu je včeraj zvečer popolnoma pogorela. Tamošnja opekarna je že pred dvema letoma enkrat pogorela in je bila še le pred kratkim zopet sezidana.

Pomanjkanje živeža in vojaštvo. Pretekli četrtek dospel je vojaški vlak z ogrskimi vojniki v Villach. Na glavnem kolodvoru so prejeli menažo in mnogi navzoči so imeli priliko, prepričati se o ravnanju tako dragocenih življenjskih sredstev v sedanjem času. Komaj se jim je pórzelilo jedila, niso mnogi imeli nič nujnejšega, kakor da so razlili juho z polento pod vozove. Od mesa, ki je bilo nekaj mastno, izrezali so skrbno mastne kose in so jih istotako pod vozove vlaka zmetali. Presenetljivo je bilo tudi, da je imelo mnogo vojakov seboj velike kolače najfinjšega belega kruha. Mnogim navzočim vrnila se je želja in misel, da bi zaslužila na tako vnebovpijoči način od starih Madžarov razlita jedila boljšo porabo. Tukaj se zopet vidi, da gre „bratom“ onstran Leithe vendar mnogo boljše kakor nam. To je pravo „bratstvo“ orožja.

Tat v žitni shrambi. Železničarski delavec Jožef Brunner iz Ottmanacha prišel je v začetku aprila v Linsenberg, zlezal tam v nekem poslopju v slamo, vdrl potem v stanovalno hišo posestnika Johana Wressnig in ukradel dva kosa prekajenega mesa v teži 5 kilogramov in kruh in posestnici Magdalen Paier denarni znesek 18 kron. S tem se je podal Brunner v Celovec; ker pa mu je denar in meso kmalu pošlo, vrnil se je Brunner in ukradel Karolini Paier še 12 klobas in štiri kose prekajenega mesa. Slučajno pa je slutila Paier tata v svoji bližini; šla je po posestnika Trabe in je preiskala z njim gospodarsko poslopje. V resnici sta našla tata v žitni shrambi skritega in sta ga motila ravno pri jedi ukradenega mesa. Paier je spoznala v tatu pri njej že kot hlapec uslužbenega Brunner. Posestnik Johan Trabe se je Brunnerja polastil in ga izročil orožnikom v Pischeldorf.

Razno.

Prav ima. Pri nekem naboru odpuščenih, trajno nesposobnih ljudij deloval je nek dovtipen, mlad nadzdravnik. Nekem delavcu, ki mu je manjkala noga, je rekel: „Z Vami je to čisto lahko; Vi dobite eno leseno nogo in pridete potem v postojanko.“ „Zelo dobro“, je rekel mož, „potem si pa pustim odstreliti glavo, dobim eno leseno in bom študiral za zdravnika...!“

17 vagonov moke za Ljubljano. Prijatelj našega lista nam pošilja sledečo zanimivo poročilo o učinku zadnjih dogodkov v Ljubljani. Takoj pri teh izrednih dogodkih odposlalo se je namreč brzovozno 17 vagonov moke iz mlina Majdič iz Krainburga v Ljubljano. Iz tega se uvidi, da še